

Сповідав ксьондз молодий
Мазура старого.
«Що ж,— питає,— чуєш ти
За собою злого?»

«А нічого!.. Та і що ж
Злого чути маю?
Чи в костьолі коли був?
Чи коршму минаю?»

Слава богу, господь крив:
Того не бувало...»
«Ах ти, грішнику такий!
Чи ж того ще мало?»

А ще більше? Може, й звів
Чужую дитинку?»
«Хотів тільки — та куди!
Не твоїх літ, синку!..»

Підірвався з місця ксьондз
Та хвать за чуприну!
Та як його розмахав —
Аж насередину!

А той чуба загорнув.
«Правда,— каже,— люди.
Хто із блазнями зайде,
То й сам блазнем буде!»